

Arrest

**nr. 50 813 van 5 november 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 31 oktober 2008, verklaart er zich op 3 november 2008 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 11 juni 2010, verstuurd op 11 juni 2010.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in de stad Mazar-e Sharif (wijk Saidabad) in de noordelijke provincie Balkh. U bent minderjarig, Qizilbash van etnische afkomst en een

sjiitische moslim. De laatste zeven jaar voor uw komst naar België heeft u samen met uw grootvader, moeder en drie jongere broers in Iran gewoond. Ook een neef van uw vader, Hashem, leefde daar. U verklaart dat u en uw familie naar Iran zijn gevlucht nadat uw vader en uw oudste broer werden vermoord omwille van een grondconflict. Uw vader was iemand die gronden opkocht en dan weer verder doorverkocht. Hij had een stuk grond kunnen verwerven dat aanleiding vormde tot een dispuut met andere mensen uit jullie regio, maar omdat de sjiieten er toen aan de macht waren, was uw vader in het bezit gekomen van die grond. Uw vader kreeg dreigbrieven. Dit was vóór de taliban. Tijdens de talibanperiode heeft een groep gewapende mannen uw vader en oudste broer meegenomen. Na een maand brachten ze het lijk van uw vader naar huis en eisten de mannen de eigendomsdocumenten, zoniet zou ook uw broer worden vermoord. Uw moeder gaf hen de documenten, maar drie dagen later werd ook het lijk van uw broer naar huis gebracht. Die nacht heeft uw moeder haar gezin ondergebracht in het huis van uw oom. Maar ook daar kenden jullie problemen: uw grootvader werd geslagen en er werd bedreigd dat jullie allemaal zouden worden vermoord indien jullie de regio niet zouden verlaten. Jullie verbleven nog anderhalf jaar in het huis van uw oom, totdat er een smokkelaar werd gevonden die jullie naar Iran bracht. In Iran hadden jullie geen verblijfsstatuut. Eén maand voor uw vertrek uit Iran werd u gearresteerd door de Iraanse politie met het oog op deportatie. Uw moeder heeft gesmeekt u vrij te laten omdat ze ervan overtuigd was dat u in Afghanistan hetzelfde lot staat te wachten als uw vader en uw broer. Ze toonde de politie een medisch attest waaruit bleek dat ze nog een operatie moest ondergaan. Ze beloofde nadien te zullen terugkeren. Er werd tevens een som geld betaald voor uw vrijlating. De 5de dag van de ramadan (oktober) 2007 heeft u Iran verlaten richting Turkije en verder naar Griekenland. Tot daar reisde u samen met Hashem en zijn familie. In Patra heeft hij u achtergelaten. U verbleef er tien maanden en reisde vervolgens verder richting België waar u op 30 oktober 2008 een asielaanvraag indiende.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- de aangehaalde elementen houden onvoldoende verband met de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag, aangezien verzoeker verklaart dat zijn vader, noch iemand anders van zijn dichte familie ooit politiek actief is geweest of betrokken was bij een strijdende partij;
- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij moet vrezen voor wraak, aangezien de feiten negen jaar geleden hebben plaatsgevonden in een totaal andere (politieke) context, verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij of zijn familie nog steeds gevisieerd worden en hij niet weet wie achter de moord op zijn vader en broer zit, of deze mensen nog in leven zijn en wat eventueel hun huidige machtspositie is;
- op dit ogenblik is er voor burgers uit Mazar-e Sharif geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Hij vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen. Hij verwijst naar het gehoorverslag en stelt dat hij tijdens het gehoor verklaard heeft dat de moordenaars van zijn vader achter hen aangekomen zijn toen ze in het geheim naar Char Haji Ayub gegaan waren. Hij heeft ondertussen van zijn moeder de informatie gekregen dat de huidige politiechef van de achtste wijk van Mazar-e Sharif, commandant Hashim Khan, zijn vader en broer vermoord heeft. Verder stelt hij dat het logisch is dat hij geen zicht heeft op de politieke toestand van 10 jaar geleden en op de toenmalige strijdende partijen. Verzoeker merkt op dat zijn familie in Iran niet in de buurt van de grote Afghaanse gemeenschap woonde en zijn buur al in Iran woonde toen zij daar aankwamen. Verzoeker verwijst naar rechtspraak en rechtsleer waaruit blijkt dat het niet noodzakelijk is dat de asielzoeker zelf politiek geëngageerd geweest is. Hij wijst er tot slot op dat zijn etnie Qizilbash is, dat dit in Afghanistan een etnische minderheid is en dat er in Noord-Afghanistan aanhoudend etnische spanningen zijn.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor dat hij niet wist wie zijn vader en broer vermoord heeft. Zijn moeder had hem enkel verteld dat het bureu

waren, van dezelfde regio als waar zij woonden (gehoorverslag, 10). In zijn verzoekschrift beweert hij dat zijn moeder hem nu verteld heeft dat commandant Hashim Khan de moordenaar is. Het is echter weinig aannemelijk dat zijn moeder al die tijd verzwegen heeft wie achter de moord op zijn vader en broer zat, temeer daar verzoeker tijdens het gehoor verklaarde dat hij met zijn moeder discussies had over de vraag of de toestand in Afghanistan voor hen veranderd was en of ze konden terugkeren (gehoorverslag, 12). Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat de moordenaars van zijn vader en broer hem zullen vermoorden. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor dat hij zeker is dat ze hem zullen doden omdat de moordenaars achter hen aangekomen zijn toen ze in het geheim naar Char Haji Ayub gegaan waren en toen gezegd hebben dat verzoeker en zijn familie de regio moesten verlaten of dat ze anders gedood zouden worden. Tegelijkertijd verklaarde verzoeker echter ook dat hij van mening was dat de toestand in Afghanistan veranderd was en dat hij zijn moeder vroeg om terug te keren naar Afghanistan (gehoorverslag, 12). Verzoeker maakt aldus zijn vrees niet aannemelijk. Bijgevolg is de vraag of de vrees voor vervolging een politieke inslag heeft verder niet dienstig. Verzoeker toont tot slot niet aan dat hij wegens zijn etnie moet vrezen voor vervolging. Om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken, volstaat het niet om die vrees louter te verwoorden of louter naar een algemene toestand te verwijzen.

2.3. De Raad is van mening dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker heeft verklaard dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft, afkomstig is van Marzar-e Sharif en op negenjarige leeftijd met zijn familie naar Iran gevlucht is. De commissaris-generaal betwist deze gegevens niet. De subsidiaire bescherming moet, behalve in het geval van een staatloze, beoordeeld worden ten aanzien van het land van herkomst, in dit geval Afghanistan. In de Afghaanse samenleving zijn familiebanden uitermate belangrijk. Verzoeker heeft tijdens het gehoor verklaard dat zijn moeder, broers en grootvader in Iran wonen en dat zijn neef samen met zijn vrouw naar het buitenland vertrokken is. Het enige familielid dat misschien nog in Afghanistan woont, is een halfbroer van verzoekers moeder, maar verzoeker weet niet zeker of hij daar nog woont (gehoorverslag, 5-7). Er is geen reden om aan deze gegevens te twijfelen. Gelet op verzoekers jonge leeftijd, het feit dat hij sinds zijn negende niet meer in Afghanistan gewoond heeft en in Afghanistan geen dichte familie heeft, is de Raad van mening dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER